

Δευτέρα δ' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ' 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Οτιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φύζονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραξι, ἀνά μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωῖσιν αὐτοῖς.
Ἄνετειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεῦσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικά

Ἦχος λ π ς Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

NH
Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν ς

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ⁶ λ

^{NH} ΔΙ
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ^Δ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ^Δ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ⁶ λ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ^ν Δ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ^ν Δ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε ε λε ε η σ ο ν ⁶ λ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε ε λε η σ ο ν ^Δ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε η σ ο ν ^ν

^{NH} ΠΑ
Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν ^π ρ

ἕτερα

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ^ν ρ

^{NH}
C οι Κυ ρ ι ε ^ν ρ

‘Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

^{NH}
α μην ^ν ρ

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοὶ

Κεκραγάρια

^ν ἦχος βαρὺς

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς
σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία
ἔσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰωάννου Προτοψάλτου

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλή μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδύασω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχὴ μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράαγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυσαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῥυσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

[Πέτρου Βυζαντίου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Καταυκτικά

ἦχος βαρὺς

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ὡς ὁ ἄσωτος υἱός, ἦλθον κἀγὼ οἰκτίρμον, δέξαι με προσπίπτοντα, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου, ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Ῥς ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς ληστάς, καὶ τετραυματισμένος, οὕτω καὶ γὼ περιέπεσα, ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη, ὑπάρχει μου ἡ ψυχὴ, πρὸς τίνα καταφύγω ὁ ὑπεύθυνος ἐγώ, εἰμὴ πρὸς σὲ τὸν εὐσπλαγχνον, τῶν ψυχῶν τὸν ἱατρὸν; ἐπίχρε ἐπ' ἐμὲ ὁ Θεός, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἐκ βαθέων ἐκέραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ῥς τὴν συκῆν τὴν ἄκαρπον, μὴ ἐκκόψης με Σωτὴρ τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλ' ἐπὶ πολλῶ τῷ ἔτει, συγχώρησίν μοι δώρησαι, ἀρδεύων μου τὴν ψυχὴν, τοῖς δάκρυσιν τῆς μετανοίας, ἵνα καρπὸν προσενέγκω σοι ἔλεημοσύνης.

Γενηθήτω τὰ ὤτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ῥς ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωταγώγησον τὰς καρδίας, τῶν σὲ ὑμνούντων, Κύριε δόξα σοι.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Θρασύβουλου Στανίτσα](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προσόμοια Τριωδίου

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ

ἦχος πλ.δ'

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Κύριε, ὁ ἐπὶ Σταυροῦ ἐκουσίως, ὑφαπλώσας τὰς παλάμας σου, τοῦτον κατανύζει καρδίας, προσκυνεῖν ἡμᾶς ἀξίωσον, λελαμπρυσμένους καλῶς, νηστείας καὶ δεήσεσι, καὶ ἐγκρατεία, καὶ εὐποιία, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κύριε, τῶν ἁμαρτιῶν μου τὰ πλήθη, κατὰ τὸ πλήθος ἐξάλειψον, τῶν σῶν οἰκτιρμῶν Πανοικτίρμον, καὶ τὸν Σταυρόν σου ἀξίωσον, ἐν καθαρᾷ τῇ ψυχῇ, καὶ βλέπειν καὶ προσπύσσεσθαι, ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς ἐγκρατείας, ἐβδομάδι ὡς φιλόανθρωπος.

Μέγιστον θαῦμα

ἦχος γ'

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μέγιστον θαῦμα! τὸ ξύλον ὀραῖται, ἐν ᾧ Χριστὸς σαρκὶ ἐσταυρώθη, προσκυνεῖ ὁ κόσμος καὶ φωτιζόμενος ἀνακράζει. Ὡς τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει! καὶ θεωρούμενος δαίμονας καίει, καὶ ἐκτυπούμενος, τούτους φλέγων δείκνυται. Μακαρίζω σε τὸ ἄχραντον ξύλον, τιμῶ καὶ προσκυνῶ ἐν φόβῳ, καὶ Θεὸν δοξάζω, τὸν διὰ σοῦ μοι χαριζόμενον, ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προσόμοια Μηναίου (20 Μαρτίου)

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, ὀλικῶς ἀγαπήσαντες, τὰ τοῦ βίου ὅσιοι, ὡσπερ σκύβαλα, τερπνὰ
ἠγήσασθε ἅπαντα, καὶ μόνα τὰ μένοντα, ἀγρυπνίᾳ καὶ εὐχῇ, νιφετῷ τε καὶ καύσωνι,
ἐποθήσατε, σπηλοδίαιτοι ἅμα γεγονότες, συμπολιῖται τῶν ἀγγέλων, ἀναδειχθέντες ἐν
χάριτι.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Καὶ ῥοπάλοις τυπτόμενοι, καὶ τοῖς λίθοις βαλλόμενοι, καὶ πυγμαῖς κοπτόμενοι τὴν
ὁμόνοιαν, οὐ διελύσατε μάρτυρες, ἀγάπη συνδούμενοι, καὶ στοργῇ ἀδελφικῇ, ἀλλ' ὑφ' ἐν
θανατούμενοι, καὶ τεμνόμενοι, μεληδὸν ἀθλοφόροι τῇ τραπέζῃ, προσηνέχθητε τῇ θείᾳ, ὡς
ἱερεῖα ἀμώμητα.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ πνιγμῷ συγκλειόμενοι, καὶ πυρὶ δαπανώμενοι, τὰς ψυχὰς παρέθεσθε ὡς ἀμώμητα,
μάρτυρες ἔνδοξοι θύματα, χειρὶ τοῦ Παντάνακτος, καὶ συνήφθητε χοροῖς, ἀσωμάτων
δυνάμεων, αἰωνίζουσιν, κληρωσάμενοι δόξαν, ἧς μεθέξουν, τοὺς ἡμᾶς ἀνευφημοῦντας,
ἀδιαλείπτως πρεσβεύσατε.

Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριοι φάρμακον, ἡ Θεὸν κυήσασα τὸν Σωτῆρά μου, καὶ τῶν
δακρύων τὰ ρεύματα, καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, ἀδεκάστου τε
κρίσεως, σὺ μοι δώρησαι, καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, ὦ Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν τρόπον
καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος.

Εἰσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὁρθοί!

ἤχος β'

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ,
ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον
Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ
διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

∴ Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα. ✞

∴ Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου. ✞

[Πανδέκτη](#)

[Θρασυβούλου Στανίτσα](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δεήσεις

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Κύριε ἐλέησον. (γ)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον. (γ)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον. (γ)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναपाυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον. (γ)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηρικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηρικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοὶ Κύριε.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον

Ἰδιόμελον

ἦχος πλ.δ'

Ἀτενίσαι τὸ ὄμμα εἰς οὐρανόν, οὐ τολμῶ ὁ τάλας ἐγώ, ἐκ τῶν πονηρῶν μου πράξεων, ἀλλ' ὡς ὁ Τελώνης στενάξας κραυγάζω σοι. Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ φαρισαϊκῆς ὑποκρίσεως ρῦσαι με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἰδοῦ, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. ✠

[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Θρασυβούλου Στανίτσα](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Μαρτυρικὸν - Θεοτοκίον

ἦχος πλ.δ'

Μαρτυρικὸν

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως,

ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε, καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ρυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε κεχαριτωμένη, Μῆτερ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

[Θρασυβούλου Στανίτσα](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀντὶ Ἀπολυτικίων

ἦχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε, κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι ἀπόστολοι, καὶ ἅγιοι πάντες, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων· ὑμᾶς γὰρ θερμούς προστάτας, πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Θεοτοκίον

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἦπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχίαν καταφεύγομεν, Θεοτόκε· τὰς ἡμῶν ἰκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνῃ ἀγνή, μόνῃ εὐλογημένη.

[Θρασυβούλου Στανίτσα](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Κύριε, ἐλέησον. μ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρωσ Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στηρίξον· τὰ Ἔθνη πράϋνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἢ τὴν μονήν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφούς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀμήν.

Εὐχὴ ὁσίου Εὐφραΐμ

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ. **Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τὸ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με. (ιβ')

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τὸ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ'), εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσει καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ὑμνος Ἀπολύσεως

Ἦχος β'

Ἦχος β'

Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων, πολλῶν. Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· ὅθεν σοι προσπίπτομεν· Ῥῦσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

[Πανδέκτη](#)

[Θρασυβούλου Στανίτσα](#)

[ἀργὸν](#)

☞ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ☜

[σύντομον](#)

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κεκραγάρια

Κυριε εε κε κρα ξα προς σε εισ ακου σο ον

μου εισ ακου στον μου Κυριε Κυριε εε κε κρα ξα

προς σε εισ ακου σο ον μου προ σχες τη φω νη της

δε η σε ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με

προς σε εισ ακου στον μου Κυυριε

Κα τευ θυν θη τω η προσ ευ χη η μου ως θυ μι α

μα ε νω πι ο ον σου ε παρ σις των χει ρω ων μου

θυ σι α ε σπε ρι νη εισ ακου στον μου Κυυριε

ε

Ἦχος Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασματάριον
1820 σ.182*

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ

υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι αστου προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ τι

ι αις

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν

και ου μη συνδυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυτων

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με ^Δ ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω την κε

φα λη ην μου ^Γ

O τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των ^Δ κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται α αυ των ^Γ

A κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ^π ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σχορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην ^Γ

O τι προς σε ε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου ^Δ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου **η**

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στησαν

το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε

νων την α νο μι ι αν **η**

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι **α** κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω **η**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα **α**

φω νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην **η**

Ε κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την **α**

θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνωσ τας τρι βου ους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η η ε πορευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα α μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στιν ο εκζη τω ωντην ψυ χη ην μου

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η ελ

πι ις μου με ρι ις μου ει εν γη ζων των **η**

Προ οσχες προς την δε η σινμου ο οτι εταπει

νω θην σφο ο δρα **η**

Ρυσαι με εκ των κα τα διωκων των με **π** οτι ε

κραται ωθησαν υπερεμε **η**

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Κατανυκτικά](#)

Λουκάς Λουκά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος **Γα**

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον
1905 σ.315#

Θου Κυ υριεφυλακην τω στοματι ι

μου και θυραν περι οχης περι τα χειλη μου **η**

Μη εκ κλινης την καρδιαν μου εις λογους

πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις

εν α μαρ τι ι αις

C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε ε νοις την α νο

μι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε

κλε κτων αυ των

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λη ην μου

O τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να

πε τρας οι χρι ται αυτων **η**

Ακου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν **π**ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης **Δ** δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην **η**

Οτι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου

ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου **η**

Φυ λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δος ης συν

ε στη σαν το ο μοι **π** και α πο σκαν δα λων των

ερ γα ζο με νων την α νο μι ι αν **η**

Π ε σ ο υ ν τ α ι ε ν α μ φ ι β λ η σ τ ω α υ τ ω ν ο ι α μ α ρ

τ ω λ ο ι κ α τ α μ ο ν α σ ε ι μ η ε γ ω ε ω σ α ν π α ρ ε

ε λ θ ω **η**

Φ ω ν η η μ ο υ π ρ ο σ Κ υ ρ ι ο ν ε κ ε κ ρ α ξ α φ ω

ν η μ ο υ π ρ ο σ Κ υ ρ ι ο ν ε δ ε η η θ η ν **η**

Ε κ χ ε ω ε ν ω π ι ο ν α υ τ ο υ τ η ν δ ε η

σ ι ι ν μ ο υ τ η ν θ λ ι ψ ι ν μ ο υ ε ν ω π ι ο ν α υ τ ο υ α π α γ

γ ε λ ω **η**

Ε ν τ ω ε κ λ ε ι π ρ ε ι ε ι ν ε ξ ε μ ο υ τ ο Π ν ε υ μ α μ ο υ κ α ι

σ υ ε γ ν ω σ τ α σ τ ρ ι β ο υ ς μ ο υ **η**

Ε ν ο δω ται τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι **η**

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε

ε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκον με **η**

Α πω λε το φυ γη απ ε μου **η** και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυ χη ην μου **η**

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των **η**

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα **η**

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με π 9

ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Κατανυκτικά

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.161/1028*

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στομα τι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χηςπε ρι τα χει λημου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γουςπο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ τι

ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε ε νοις την α νο μι

ι αν και ου μη συνδυασωμετα των εκλεκτων

αυτων

Παι δευσει με δι και ος εν ελεει και ελεγει

με ελαιον δεαμαρτωλου μη λιπανατωτην κε

φαληην μου

Οτι ετι και η προσευχη μου ενταις ευδο

κι αις αυτων κατεποθησαν εχομενα πε

τρας οι κριται αυτων

Ακουσονται τα ρηματα αμου οτι ηδυνθη

σαν ωσ παχος γης εραγη επι της γης δι ε

σχορ πι σθητα ο στα αυτων παρατον α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λης την ψυ χη

ην μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δος ης συν

ε στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ

γα ζο με ε νων την α νο μι ι αν

Π ε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυ τω ων οι α μαρ τω

λοι κα τα μο ο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σι ι εν

μου την θλι ψιν μου εν ω πι ονα του απαγγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ υ ε ε γνωσ τας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η επο ρευ ο ο μην ε κρυ ψαν

πα γι δαμοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον

και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκζη τω ωντηνψυ χη ην μου

Ε κε κρα ξα προς σε ε Κυρι ε ει ει πα συ ει ει

η ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων των

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο ο δρα

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Κατανυκτικά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου

του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι

σου

Ω ς ο α σω τος υι ος ηλ θον κα γω οι κτι

ιρ μων δε ξαι με προσ πι πτον τα ως ε να των μι

σθι ων σου ο Θε ος και ε λε η σο ο ον με ε

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως

ου αντα πο δω ως μοι

Ω ς ο πε ρι πε σων εις τους λη στας και τε

τραυ μα τι σμε νος ου τως κα γω ω πε ρι ε πε

σα ἔξ ε μων α μαρ τι ων και τε τραυ μα τι

σμε νη υ παρ χει μου η ψυ χη προς τι να κατα φυ υ γω

ο υ πευ θυ νος ε γω ει μη προς σε τον ευ σπλαγ χνον

των ψυ χων τον ι α τρον ε πι ι χε ε επ ε με ε

ο Θε ος το με γασου ε ε λε ε ος

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε εισ α ακου σον της φω νη ης μου

Ω ς την συ κην την α καρ πον μη εκ κο ψης με Σω

τηρ τον α μαρ τω λον αλλ ε πι πολ λω τω ε ε τει

συγ χω ρη σιν μοι δω ρησαι αρ δευ ων μου την ψυ χην

τοῖς δακρυσι τῆς μετανόησας ἰνα καρπο

ὄν προσενεγκωσὶ ἐλεημοσύνης

ἐνηθητώ τὰ ὠτά σου προσέχον

τὰ ἄκρα εἰς τὴν φωνήεντες δεησέως μου

ὦς ἡλιόσφαιρας διὰ καὶ οὐρανὸν φω

τὰ γωγγύσοντας καρδιῶν σου μόνων Κυρίου

δοξαῖ σοι

Θεραυβούλου Στανίτσα

Ἦχος Γα

Θεραυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.258*

ἐξαγάγε ἐκφυλάκτην ψυχῆ μου

πε σα ^{ΓΑ} εξ ^{ΝΗ} ε μων ^{ΠΑ} α μαρ ^{ΠΑ} τι ων και τε τραυ μα τι

σμε νη ^{ΓΑ} υ ^{ΜΕΛ} πα ^{ΓΑ} αρ χει μου η ψυ ^{ΓΑ} χη ^{ΝΗ} προς τι να κα τα

φυ γω ^{ΠΑ} ο ^{ΝΗ} υ ^{ΠΑ} πευ ^{ΠΑ} θυ ^{ΠΑ} νος ^{ΠΑ} ε ^{ΠΑ} γω ^{ΠΑ} ει ^{ΠΑ} μη ^{ΠΑ} προς ^{ΠΑ} σε ^{ΠΑ}

τον ^{ΠΑ} ευ ^{ΠΑ} σπλαγ ^{ΠΑ} χνον ^{ΠΑ} των ^{ΠΑ} ψυ ^{ΠΑ} χων ^{ΠΑ} τον ^{ΠΑ} ι ^{ΠΑ} α ^{ΠΑ} τρον ^{ΠΑ} ε ^{ΠΑ} πι

ι ^{ΠΑ} χε ^{ΠΑ} ε ^{ΠΑ} επ ^{ΠΑ} ε ^{ΠΑ} με ^{ΠΑ} ε ^{ΠΑ} ο ^{ΠΑ} Θε ^{ΠΑ} ος ^{ΠΑ} το ^{ΠΑ} με ^{ΠΑ} γα ^{ΠΑ} σου

ε ^{ΠΑ} ε ^{ΠΑ} λε ^{ΠΑ} ε ^{ΠΑ} ος ^{ΠΑ}

^Χ Ε ^{ΠΑ} κ ^{ΠΑ} βα ^{ΠΑ} θε ^{ΠΑ} ων ^{ΠΑ} ε ^{ΠΑ} κε ^{ΠΑ} κρα ^{ΠΑ} ξα ^{ΠΑ} σοι ^{ΠΑ} Κυ ^{ΠΑ} ρι ^{ΠΑ} ε

Κυ ^{ΠΑ} ρι ^{ΠΑ} ε ^{ΠΑ} εισ ^{ΠΑ} α ^{ΠΑ} α ^{ΠΑ} κου ^{ΠΑ} σον ^{ΠΑ} της ^{ΠΑ} φω ^{ΠΑ} νη ^{ΠΑ} ης ^{ΠΑ} μου ^{ΠΑ}

^{ΠΑ} ω ^{ΠΑ} ς ^{ΠΑ} την ^{ΠΑ} συ ^{ΠΑ} κην ^{ΠΑ} την ^{ΠΑ} α ^{ΠΑ} καρ ^{ΠΑ} πον ^{ΠΑ} μη ^{ΠΑ} εκ ^{ΠΑ} κο ^{ΠΑ} ψης ^{ΠΑ} με ^{ΠΑ} Σω

τη ^{ΠΑ} ηρ ^{ΠΑ} τον ^{ΠΑ} α ^{ΠΑ} μαρ ^{ΠΑ} τω ^{ΠΑ} λον ^{ΠΑ} αλλ ^{ΠΑ} ε ^{ΠΑ} πι ^{ΠΑ} πολ ^{ΠΑ} λω ^{ΠΑ} τω ^{ΠΑ} ε ^{ΠΑ} ε

ΠΑ

ΝΗ

τη + συγχωρησιν μοι δωρησαι αρδευων

ΓΑ

ΜΕΛ

μου την ψυχην τοις δακρυσι της μετανοιοι

ΔΙ

ΓΑ

ΜΕΛ

ας ινα καρπον προσενεγκω σοι ελε

ημοσυνης

Γενηθητω ταωτα σου προσεχον

ταεις την φωνη ην της δεησεως μου

ΓΑ

ΜΕΛ

ΓΑ

ΜΕΛ

Ως Ηλιος υπαρχων δικαιοσυνης

ΔΙ

ΜΕΛ

ΔΙ

φωταγωγησοντας καρδιαισ των σευ μνου ου ουν

ΓΑ

των Κυριε δοξα σοι

Ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου

του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι

σου

ς ο α σω τος υι ος ηλ θον κα γω οι κτι

ιρ μον δε ξαι με προ σ πι πτον τα ως ε να των μι σθι

ων σου ο Θε ο ος και ε λε η σο ο ον με

ε

με υ πο με νου σι δι και οι ε ως

ου αντα πο δω ως μοι

Ω ς ο πε ρι πε σων εις τους λη στας και τε τραυ

μα τι σμε νος ου τω κα γω πε ρι ε πε σα εξ ε

μων α μαρ τι ων και τε τραυ μα τι σμε νη υ πα αρχει

μου η ψυ χη προς τι να κατα φυ γω ο υ πευ θυ νος

ε γω ει μη προς σε τον ευ σπλαγ χνον των ψυ χων τον

ι α τρον επι ι χε ε επ ε με ε ο Θε ος το

με γασου ε ε λε ε ος

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε εισ α ακου σον της φω νη ης μου

Ω ς την συ κην την α καρ πον μη εκ κο ψης με Σω

τηρ τον αμαρτωλον **η** αλλεπιπολωτω εετει

συχωρησιν μοι δωρησαι **η** αρδευων μου την ψυ

χην τοις δακρυσι της μετανοιας **η** ινα καρ

πον προσενεγκω σοι ελεημοσυυυυ

η
νης

χ
Γ ενηθητω ταωτα σου προσεχον

τα **χ**
Δ εις την φωνη ην της δεησεως μου **η**

ω ς ηλιος υπαρχων δι και οσυνης **Δ** φω

τα γωγησοντας καρδια των σοβων των **Δ**

Κυυριεδοοξα σοι **η**

Προσόμοια Τριψάλτου

Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ

ἦχος πλ.δ'

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Κύριε, ὁ ἐπὶ Σταυροῦ ἔκουσίως, ὑφαπλώσας τὰς παλάμας σου, τοῦτον καταλύξει καρδίας, προσκυνεῖν ἡμᾶς ἀξίωσον, λελαμπρυσμένους καλῶς, νηστείαις καὶ δεήσεσι, καὶ ἐγκρατεία, καὶ εὐποιΐα, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κύριε, τῶν ἀμαρτιῶν μου τὰ πλήθη, κατὰ τὸ πλῆθος ἐξάλειψον, τῶν σῶν οἰκτιρμῶν Πανοικτίρμον, καὶ τὸν Σταυρόν σου ἀξίωσον, ἐν καθαρᾷ τῇ ψυχῇ, καὶ βλέπειν καὶ προσπτύσσεσθαι, ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς ἐγκρατείας, ἑβδομάδι ὡς φιλόανθρωπος.

Μέγιστον θαῦμα

Ἦχος ἠΐ Γα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογὴ...1831 σ.224*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε

πι τον Κυ ρι ι ο ν

Μ ε γι στον θαυ μα το ξυ υ λον ο ρα ται εν ω

Χρι στος σα ρ κι ε σταυ ρω ω θη προσ κυ νει ει ο κο ο ο

σμος ^{π ρ} και φω τι ζο με νος α να κρα α ζει ^{π ρ} ω του

Σταυ ρου ουτη δυ να α α μει ^{χ ρ} και θε ω ρου με νος

δαι μονας και αι αι ει και εκ τυ που μενος του τους φλε γων

δει κνυ υ ται ^{π ρ} μα κα ρι ζω σε το α α χραν τον ξυ

λον τι μω και προσ κυ νω εν φο βω ^{χ ρ} και Θε ον δο

ξα ζω τον δι α σου μοι χα ρι ζο μενον ζω ηνητην α τε

λε ευ τη η τον ^{ρ η}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Προσόμοια Μηναίου](#) Λουκάς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τόμος Β' 2003 σ.413*

Ε ^{ρ χ} αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται **Χ** ο τι πα

ρα σοι ο ι ι λα σμος ε στιν **γ**

Κ υ ρι ι ε ο ε πι Σταυ ρου ου ε κου σι ως **Α**

υ φα πλω σας τας πα λα μας σου **γ** του τον κα τα νυ ξει **σ**

καρ δι ι ας **β** προσ κυ νειν η μα ας α ξι ω σον **γ**

λε λαμ πυρ σμε νους κα λως νη στει αις και δε η σε

σι **β** και εγ κρα τει α και ευ ποι ι ι ι α **Α** ως α **α**

γα θο ος και φι λα ανθρω ω πος **γ**

Χ **Ε** νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε **Α** υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λογον σου ηλπισεν η ψυχη μου επι

τον Κυριον

Κυριε των αμαρτιων μου τα πληηη

θη κα τα το πληθος εξαλειψωντων σων οικτιρμων παν

οικτιρμων και τον Σταυρον σου ουαξιωσον

ενκαθαρτη ψυχη και βλεπειν και προσπτυσσει

σθαι εν τη παρουση της εγκρατειας

βδομα διωσφιλα ανθρωπος

Ἦχος ἰη Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τόμος Β' 2003 σ.413*

Αποφυλακης πρωιας με χρινυκτος

πο φυ λα κης πρω ι ας ^{χ̣χ̣ḡ} ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε

πι το ον Κυ ρι ι ο ον ^{πḡ}

M ε γι στον θα αυ μα το ξυ υ λον ο ρα ται ^{χ̣ḡ}

εν ω Χρι στος σα ρκι ι ε σταυ ρω θη ^{πḡ} προσ κυ νει ει ο

κο ο ο σμος ^{πḡ} και φω τι ζο ο με νος α να κρα α ζει ^{πḡ}

ω του Σταυ ρου ου τη δυ να μει ^{χ̣ḡ} και θε ω ρου με νος ^ῶ

δαι αι μονας και αι ει και εκ τυ που με νος του τους φλε ^{ὀχ̣}

γω ων δει κνυ υ ται ^{πḡ} μα κα ρι ζω σε το α α χραν τον ^ῶ

ξυ λον ^{χ̣ḡ} τι μω και προσ κυ νω εν φο βω ^{νḡ} και Θε ον

δο ξα α ζω τον δι α σου μοι χα ρι ζο με νον ζω

ην την α τε λε ευ τη η τον η

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δε

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

Φ ω ω ως ι ι ι ι λα α α α ρο ο

ο ο ον α α α γι ι ι ι ι α α α ας

δο ο ο ο ο ξη η ης α α α α θα α α

α να α α α α του ου ου Πα α τρο ος ου ου

ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α ακα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ουου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ωως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον και αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α

Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης α θα

να α του Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι ου μα

κα ρος Ι η σου ου ου Χρι ι ι ι στε ελ θο

ο ο ον τες ε πι την η λι ου δυ υ υ σιν ι

δον τες φως ε σπε ρι νον υ μνου μεν Πα τε ε ρα

Υι ον και α α α γι ον Πνε ευ μα Θε ον α ξι

ο ο ον Σε εν πα α σι και ρις υ μνει ει ει σθαι φω

ναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ου ζω η η η

η η η ην ο δι ι δου ου ους δι ο ο ο ο ο κο

ο σμος σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ει

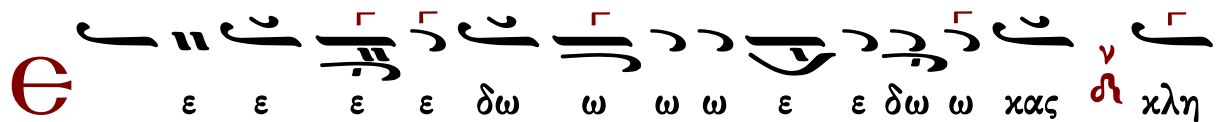
Προκείμενον

Πανδέκτη

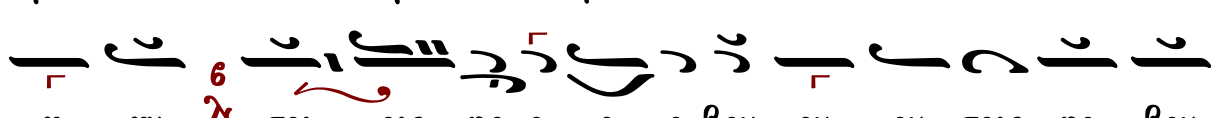
Πέτρου Λαμπαδαρίου
τοῦ Πελοποννησίου

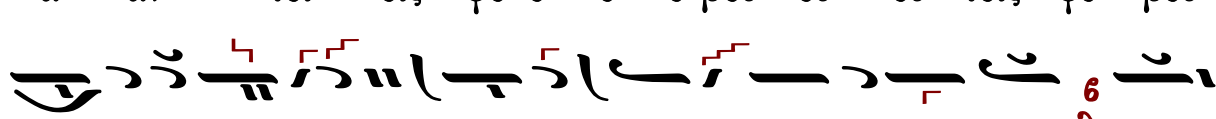
Ἦχος λ ρ δὲ Νη χ

Πανδέκτη, Ἑσπερινός
1850 σ.218*

 ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας κλη

 ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι ι α α

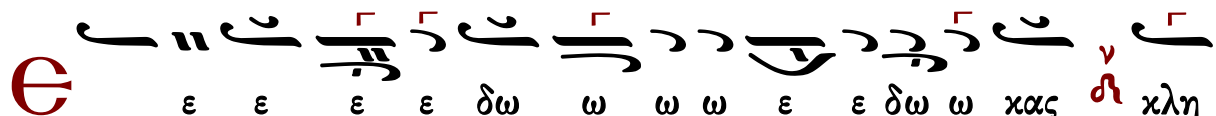

 α αν τοι οισ φο ο ο ο βου ου ου τοις φο βου

 με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι οισ το

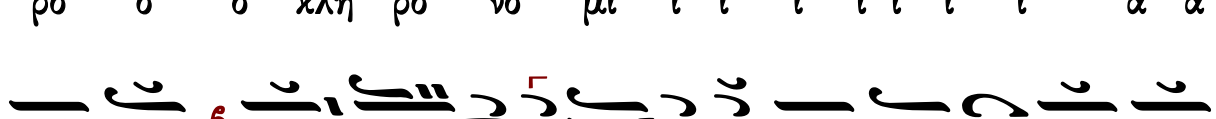

 ο ο νομα α σου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

∴ Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα. ↗

∴ Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. ↗

 ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας κλη

 ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι ι α α

 α αν τοι οισ φο ο ο ο βου ου ου τοις φο βου

με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι οισ ^βλ το

ο νο ο ο ο ο ο ο ο ο μα α α α α α

α α α σου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^γλ

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Δεήσεις Λουκάς Λουκά

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ π ρι Νη

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.269*

^{ΜΕΛ} ^{ΝΗ}
ε ε ε ε ε ε ε ε δω ω ω ω ω ω ε ε

^{ΠΑ} ^{ΝΗ}
δω ω κας ^γλ κλη ρο ο ο ο ο κλη ρο ο ο ο νο

μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

^{ΠΑ}
α αν ^βλ τοι οι οι οισ φο ο ο ο ο ο ο ο βου ου

^{NH}
ου ου ου ου τοις φο ο ο ο βου με ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οισ το

^{ΠΑ} ο ο νο ο μα α α σου ^{NH} Κυ υ υ υ υ υ ρι

ι ι ι ι ε

∴ Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα. ⚡

∴ Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. ⚡

^{ΜΕΛ} ε ε ε ε ε ε ε ε δω ω ω ω ω ω ε ε

^{ΠΑ} δω ω κας ^γ κλη ^δ ρο ο ο ο ο κλη ρο ο ο ο νο

μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

^{ΠΑ} α αν ^β ^λ τοι οι οι οισ φο ο ο ο ο ο ο ο βου ου

^{NH}
ου ου ου ου τοις φο ο ο ο βου με ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οισ ⁶ λ τσ

ΠΑ

ο ο ο ο νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο μα α α α α α α σου ου ου Κυ υ υ

ΝΗ

ΜΕΛ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε

ε ε ε ν δ

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Δεήσεις

Λουκάς Λουκάς

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

συντεπημένον

Ἦχος λ π δι Νη χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τόμος β΄ 2003 σ.341/103*

ε ε δω ω ω ω καις κλη ρο νο μι ι ι

ι ι ι αν ⁶ λ τοις φο βου με ε ε νοι οι οι οισ ⁶ σ

το ο ο νο ο μα α σου Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε γ α

∴ Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα. ↗

∴ Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου. ↗

ε ε δω ω ω ω κας κλη ρο νο μι ι ι

ι ι ι αν ε λ τοις φο βου με ε ε νοι οι οι οισ ε ρ

το ο ο νο ο μα α σου Κυ υ ρι ι ε ε ε

ε ε ε ε γ α

Εἰς τὸν Στίχον

Ἰδιόμελον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π ς Νη

α α α α α α α ια α α ξας γκραυ γα α α

α α α ζω ω ω κραυ γα α ζω ω σοι ο Θε ος

ι λα α α α α σθη η η τι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι μοι πτω ω ιω ω ω α α

α α α α α μα α α αρ τω ω ω ω ω λω και

φα ρι σα α ι ι ι ι ι φα ρι σα ι ι κη η

η η η η η η η η η η η η η η ε ε ε η

η η η η η η η η η η η η ης υ πο κρι ι ι

ι ι ι ι ι ι σε ε ω ως ρυ υ υ υ υ υ σαι αι

αι αι και αι αι με ως μο ο νο ο ο ο ο ο

ε ε ε υε ε ε ων γ α αλλ ω ω ως ο ο ο

ο ο τε ε λω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω νης στε ε να α α α α α α ξα ας κρα αυ

γα α α α α α α α α α α α α α α

ζω ω κραυ γα α ζω σοι οι οι οι οι οι οι ο Θε ος ι

λα α α α α α σθη η τι ι ι ι ι ι ι ι ι

μοι τω ω ω ω ω ω α α α α μα α α α α

αρ τω ω ω ω ω ω τω ω α α μα α αρ τω ω ω

ω ω ω λω και φα ρι ι σα ι ι κης υ πο

κρι ι ι ι σε ε ε ω ως ρυ υ υ υ υ υ

πρα α α ξε ε ε ε ε λε ε ε ε ων α αλλ ω

ωως ο τε λω ω ω ω ω ω ω ω ω ω νης

στε ε ε να αστε να α α α α α α ξα ας κρα αυ γα

α α α α α α α α α α α α α α ζω ω

κραυ γα α α ζω σοι οι οι οι οι οι οι ο Θε ος

ι ι λα α α σθη η η τι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι μοι τω ω ω ω τω ω α α μα α

α α αρ τω ω λω και φα ρι σα ι κης υ υ

πο ο κρι υ πο κρι ι σε ε ε ω ως ρυ υ υ

υ υ υ υ σαι αι αι αι αι ρυ υ σαι αι αι με

Πο νη ρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ΠΑ

ω ω μου π ρα α α α ξε ε ε ε ε ε ε
ΓΑ ΝΗ

λε ε ε ων α αλ ω ω ω ω ως ο ο ο
ΠΑ

ο ο τε ε ε ε λω ω ω ω ω ω ω
ΠΑ

ω λω ω ω ω νης στε ε να α α
ΜΕΛ ΝΗ ΠΑ

α α α α α α α στε να α α α α α α
ΝΗ ΠΑ ΝΗ

ξας κρα αυ γα α α α α α α α α α
ΠΑ ΜΕΛ ΓΑ ΜΕΛ ΔΙ

α α α α α α α ζω ω κραυ γα α α ζω
ΜΕΛ ΔΙ

σοι οι οι οι οι οι οι οι ο θε ο ος ι
ΜΕΛ ΓΑ ΝΗ

λα α α α α α σθη η η η τι ι ι
ΠΑ ΝΗ

Α τε νι σαι αι το ο ο ο ο ομ μα α εις

ου ρα α α νο ον ου τολ μω ο τα α α λας ε ε

γω εκ τω ων πο νη ρω ων μου ου πρα α α α α

ξε ε ε ε ε ε ων αλλ ως ο τε λω ω ω

ω ω νης στε να α α ξα ας κραυ γα α α ζω ω ω

ω σοι οι ο Θε ος ι λα α α α σθη τι ι ι

μοι οι τω α μαρ τω ω ω λω ω και φα ρι

σα ι κης υ υ πο ο ο χρι ι ι ι ι σε ε ε ω

ως ρυ υ υ υ υ σαι αι με ως μο ο νο ος

ε ε ε ε ευ σπλα α α αγ χνος

τὸ ἴδιο μετὰ στίχου

Μαρτυρικὸν

Μαρτυρικὸν - Θεοτοκίον

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ π δ̣ ἦ Νη

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικὸν Τριώδιον Β'
1969 σ 281*

ε λε η σον η μας Κυ ρι ε ε λε

η σον η μας ο τι ε πι πο λυ ε πλη σθη

μεν εξ ου δε νω σε ως ε πι πλει ον ε πλη

σθη η ψυ χη η μων το ο νει δος τοις ευ θυ

νου σι και η εξ ου δε νω σις τοις υ πε ρη φα

νοις

Μ αρ τυ ρες Κυ ρι ι ου παν τα το πον α γι α ζε

τε και πασαν νοσον θεερα πευε τε και

νυν πρεσβευσα τε ρυσθη η ναι των παγιδων του

εχθρου τας ψυχας ημων δε ο ομειεθα

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

τι

και νυν και αι και εις τους αιωνων αι

ωνων αμην

Τα ουρανιια υμνει ει σε κεχαριτω

μενη Μη ητε ερα νυμφευ τε και ημεις δοξο

λογου μεν την ανεξιχνηα στον σου

Μ αρ τυρες Κυ ρι ου παν τα το πον α γι α ζε τε και

πα σαν νο σον θε ε ρα πευ ε τε και νυν πρε σβε ευ

σα α τε ρυ σθη ναι των πα γι δων του ε χθρου τας ψυ

χας η μων δε ο ο με ε θα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα

τι

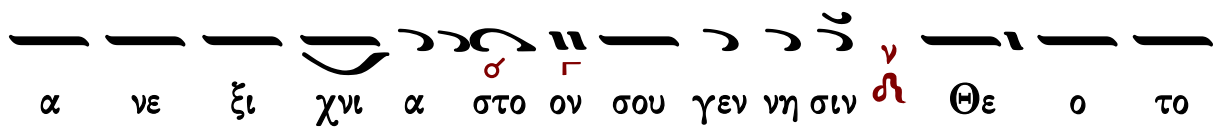
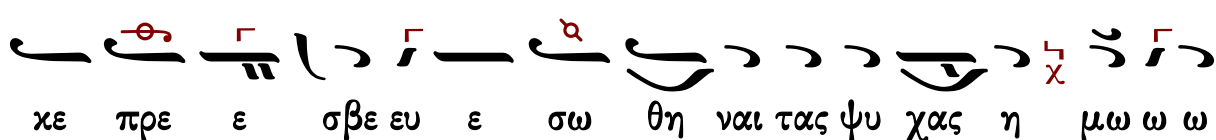
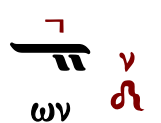
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

σ.256*

Τ α ου ρα νια υ μνει σε κε χα ρι τω με νη Μη

τηρ α νυμ φευ τε και η μεις δο ξο ο λο γου ου ου μεν την

 α νε ξι χνι α στο ον σου γεν νη σιν ^γ _δ Θε ο το

 κε πρε ε σβε ευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω ω

 ων ^γ _δ

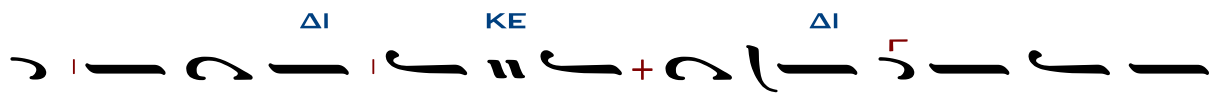
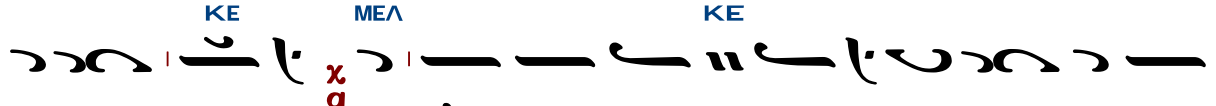

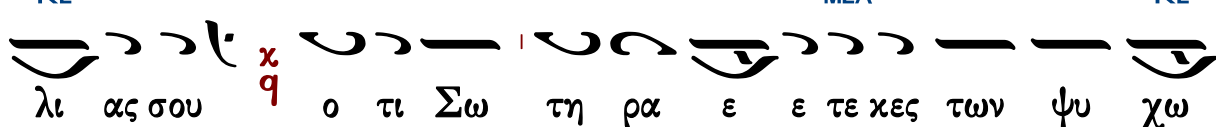
Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης [Nyn ἀπολύεις](#) Λουκάς Λουκάς

Ἀντι Ἀπολυτικίων

Θερασουβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ π ᾠ

Θερασουβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.310*

 MEΛ KE
 Θε ο το κε Παρ θε ε νε χαι ρε κε χα ρι

 ΔΙ KE ΔΙ
 τω με νη Μα ρι ι α ο Κυ υ υ ρι ος

 KE MEΛ KE
 με τα σου ^χ _ρ ευ λο γη με ε νη συ εν γυ ναι

 MEΛ MEΛ ΔΙ
 ξι ^γ _δ και ευ λο γη με νος ο καρ πο ος της κοι

 KE MEΛ KE
 λι ας σου ^χ _ρ ο τι Σω τη ρα ε ε τε κες των ψυ χω

ΔΙΚΕ
ων η η μων ^χ ₉

ΜΕΛ ΚΕ
Β α πτι στα του Χρι στου παν των η μω ων μνη σθη τι

ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ι να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων ^χ ₉

ΜΕΛ
σοι γαρ ε δο θη χα α ρις πρε σβε ευ ειν υ περ η

^χ ₉
μων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

^χ ₉
μα τι

ΚΕ ΔΙ ΚΕ
Ι κε τευ σα τε υ περ η μων Α γι οι Α

ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ
πο στο λοι και Α α γι οι πα αν τες ^{γ'} ₉ ι να

ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ρυ σθω μεν κιν δυ υ νων και θλι ψε ων ^χ ₉ υ μας

γαρ θερ μους προ στα α τας προς τον Σω τη η ρα

κε κτη η με ε θα

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Υπο την σην ευ σπλαγ χνι αν κα τα φε ευ γο

μεν Θε ο το ο ο ο κε τας η μων ι

κε σι ας μη πα ρι ι δης εν πε ρι στα α α α

σει αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω σαι η μας

μο ο νη α γνη μο ο νη ευ λο γη με ε ε

νη η η η η η η η η

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε̣ ϛ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.62*

Θ ε ο το ο κε Παρ θε νε ^{γ'}η̣ και ρε κε χα ρι τω
 με νη Μα ρι ι α ^{γ'}η̣ ο Κυ υ ρι ος με τα σου ^{χ'}η̣ εϛ
 λο γη με νη η συ εν γυ ναι ξι ^{γ'}η̣ και ευ λο γη με
 νος ο καρ πο ο ος της κοι λι ας σου ^{χ'}η̣ ο τι σω τη ρα
 ε τε ε κες των ψυ χω ων η η μων ^{χ'}η̣

Β α πτι στα α του Χρι στου ^{γ'}η̣ παν των η μω ων μνη σθη
 τι ^{γ'}η̣ ι να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων ^{χ'}η̣ σοι γαρ
 ε δο θηχα α ρις πρε σβει ευειν υ περ η μων ^{χ'}η̣

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι <sup>χ
q</sup>

I κε τευ σα τε υ περ η μων <sup>γ
η</sup> α γι οι α πο στο

λοι και α γι οι πα αν τες <sup>γ
η</sup> ι να ρυ σθω μεν κιν

δυ υ υ νων και θλι ψεων <sup>χ
q</sup> υ μας γαρ θερ μους προ στα

α τας προς τον Σω τη η ρα κε κτη με ε θα <sup>χ
q</sup>

Kαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην <sup>χ
q</sup>

Yπο την σην ευ σπλαγ χνι ανκα τα φε ευ γο μεν Θε

ο το ο κε <sup>χ
q</sup> τας η μω ων ι κε σι ας μη πα ρι ι

δης εν πε ρι στα α σει <sup>χ
q</sup> αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω σαι

ιν α ει ει ει με ε σι ι τει ει ει αν οι

οι οι κα α τα α κα α μ πτο με ε νοι υ πο πται αι σμα

α α τω ων πο ο ο λ λων Μη τη η η η η η η ρ

του ου ου Θε ου ου ου του ου υ υ ψι ι ι στου

ο ο ο θεν σοι προσ πι πτο μεν ρυ υ υ υ σαι

αι πα α α σης πε ρι στα α α σε ω ως του ου ου ους δου

ου λου ου ους σου ου ου ου

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

Θρασυβούλου Στανίτσα

MEΛ ΔΙ
ὤε Πα α α α αν τω ω ω ωων προ ο στα α α

MEΛ ΔΙ MEΛ
τευ ευ ει ει ει εις α α α γα α α θη η των

ΔΙ
κα τα φευ γο ο ον των εν πι ι ι ι ι

MEΛ ΚΕ
ι ι σται τη κραται α α α α α α σου

ΝΗ ΔΙ
χει ει ρι ι α α α αλ λην γα α αρ ου ου

ου ου ουκ ε ε χο ο με ε ε εν α μα α αρ

ΔΙ MEΛ ΔΙ
τω ω λοι οι οι οι οι οι προς Θε ε ο ον

εν κι ιν δυ υ υ υ νοις και αι αι θλι ι ψε ε ε

MEΛ ΔΙ
σι ι ιν α ει ει ει με ε σι ι τει ει ει

ει ει ει ει αν ^{ΜΕΛ} οι κα τα α κα α αμ πτο ο

με ε ε νοι ^{ΜΕΛ} οι οι οι υ πο ο ο πται ^{ΔΙ} σμα α α

α α α α τω ων ^{ΜΕΛ} ^{ΔΙ} πο ολ λω ων Μη η η η

τε ε ε ερ ^{ΜΕΛ} του ου ^{ΔΙ} Θε ου ου ου του ου υ υ

ψι ι ι ι ι ι ι ^{ΔΙ} στου ο ο ο ο θεν

σοι ^{ΝΗ} οι προ ο σπι ι πτο ο με εν ρυ υ υ σαι

αι πα α α ^{ΔΙ} σης περι στα α α α σε ω ως

του ου ους ^{ΜΕΛ} δου ου λου ους σου ου ου ου ου

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργόν

Ἦχος Διὰ γ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.96*

Π α α α αν τω ωων προ ο στα α τευ εις α α

α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον των ε

εν πι ι ι στει τη κρα ται αι α α α σου χει ει ρι

ι α α α αλλην γα αρουουκ ε χο ο μεν α μαρ

τω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν κιν δυ

υ υ υ νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε σι ι

ι ιν α ει ει ει με ε σι ι τει ει ει αν οι

οι οι κα α τα α κα αμ πτο με ε νοι υ πο πται αι

σμα α α τω ων πο ο ολ λων **Μη** τε ε ε ε
 ε ερτου ου ου ου Θε ου ου ου του ου υ υ ψι ι ι
 στου ο ο ο θεν σοι προσ πι πτο ο με εν ρυ υ
 υ υ σαι αι πα α α σης πε ρι στα α α σε ω ως του ου
 ου ους δου ου λου ου ους σου ου ου ου

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
 Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

σύντομον

Ἦχος **Δι' χ̣**

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσικόν Τριῶδιον Β
 2003 σ.97*

Π α αν τω ων προ στα τευ εις α γα θη των κα τα

φευ γον των εν πι ι στει τη κραται α α σου χει ρι

αλ λην γαρ ουκ ε χομεν α μαρ τω λοι οι προς Θε ον

εν κιν δυ νοις και θλι ψε σιν α ει με σι τει ει αν

οι κα τα καμ πτο με νοι υ πο πται σμα α των πολ

λων Μη τε ερ του Θε ου του υ ψι ι στου ο θεν σοι

προσ πι πτο μεν ρυ σαι πα σης πε ρι στα σε ως τους

δου λους σου ου ου

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com